

HIND 5 SENTI

Õppige kirjutama targalt, tabavalt, huvitavalt: see on haritlasele tähtsaks vahendiks elu suurel võitluslaval.

Õpilasteleht

Tänast lehte 8 külge.

Ilmub igal laupäeval kogu kooliaasta.

Tellimishind postiga:

1 kuu . . . 20 senti	3 kuud . . . 50 senti
2 " . . . 40 " "	6 " . . . 1 kr.,
aastakätk	Kr. 1,50

Posti jooksev arve nr. 2183.

Toimetuse ja tallitus: Ülikooli tän. nr. 21, Tartus.
Tallinna kontor: V.-Roosikrantsi 3, K. K./Ü. „Töökooli“ raamatukaupluses.
Kirjade aadress: „Õpilasteleht“, Tartu. — Postkast 8. Tallituse tel. Tartu 80.

NR. 18. LAUPÄEV, 4. VEEBRUAR 1933 I AASTAK.

Seinaajalehest koolides.

Seinaajalehe mõte on meie koolides võrdlemisi uus. Ei ole siis ka ime, et „Õpilasteleht“ toimetusele on tulnud nii rohkesti küsimusi lugejaskonnalt, mis on õieti seinajaleht ja kuidas see asutada oma koolis.

Kui räägime ajalehest, kujutab enamuse meist ikka trükitud ajalehte. See on ju loomulik praegusel ajal.

Kuid ajalehe mõiste iseendest ei nõua veel mitte ilmitingimata ajalehte trükitud kujul.

Ajaleht on ju eeskätt sõnumitooja, ka mingi mõtte, või aate levitaja. Ta peab olema kättesaadav hulkadele.

Juba õige vanal ajal, kui veel polnud juttugi rahva kirjaoskusest, tunti tarvidust uudiste ja sõnumite järele. Siis täitsid ajalehtede aset suusõnalised sõnumitoojad. Alguses ei tehtud seda vist küll teadlikult. Vist hakkas mõni elava loomuga tähelepanelik ja jutukas inimene ise vabatahtlikult täitma sõnumitooja või mingi mõtte levitaja osa.

Vanas Hiinas tunti sellist „kõndivat ajalehte“ juba kui kutset. Uudiste koguja käis ühest maakohast teise, korjas uudiseid ja kõneles neid mujal edasi. Kui uudistekoguja ilmus külla, löödi trummi, et kõik soovijad koguneksid turuplatsile, kus rääkis „ajaleht“ valju häälega, mis laias maailmas kõik juhtunud.

Kes lugenud „Kuldraamatu“ seeriast „Bibi“, mäletab ka Bibi kodulinna sõnumitoojat, kes levitas kõik linna tähtsamad uudised suusõnaliselt.

Eks meilgi söimata vahest mõnda liiga jutukat inimest selle nurga „rändavaks ajaleheks“.

Suuliselt kanti vanasti edasi ka kõik aated ja rahvaalgatused. Eesti ajalooost teame mõndagi juhtu, kus käskjalad, sõnumikandjad tõid teateid ühest maanurgast teise ja õhutasid rahvast mingile ühisele ettevõttele. Suurte kodumaa vabastamise katsete puhul peeti ka ühendust üksikute maakondade vahel ainult suulisel teel.

Vanas Roomas oli juba midagi seinajalehe taolist: laukele kirjutati tarvilsed teated ja kinnitati see seinale, kus rahvas võis seda lugeda. Julius Caesar andis käsu kirjutada

need teated mitmes eksemplaris ja saata need ka provintsi. Hiljem, trükikunsti leiutamise järel, omandas ajaleht ikka suurema ja suurema tähtsuse. Mida enam trükitehnika täienes, seda suuremale hulgale sai kättesaadavaks ajaleht, seda odavamaks muutus ta hind, seda värskemaid teateid ta tõi.

Trükitud lehega on lugu nii: mida rohkem eksemplare trükikida lehte, seda odavam on üksik eksemplar. Kui trükikida lehte ainult 2—3 eksemplari, siis maksaks see hirmsat hinda, vahest ehk mõnikümmend krooni, kui mitte veel enam.

Kui nüüd üksik kool tahab endale asutada ajalehte, ei jaksaks ta seda iialgi paljundada trükkimise teel. Üksik lehe number tuleks ka 500—1000 õpilasele trükituna ikkagi veel liiga kallis.

Aga koolis peab olema ometi oma ajaleht. Kuidas saab siis muidu teha teatavaks üksikute klasside teated ning muud sõnumid? Kuidas saavad teised teada, mis keegi soovib ja mõtleb? Kuidas saab lugeda kõikide klasside parimaid kirjanikke, näha parimaid joonistusi? Vahest on kellelgi mõni ilus pilt või piltpostkaart. Kuidas seda näidata tervele koolile?

Seinaajaleht on küll sobivaim kuhu sellisele ühe kooli ajalehele. Selle võib seinale panna ainult ühes eksemplaris. Sellest on küllalt, et näit. nädala jooksul kõik õpilased saaksid lehte lugeda.

KUIDAS TOIMETADA SEINAJALEHTE?

Jutustan, kuidas seda tehakse meil. See ei ole küll ainus võimalus, mida soovitatakse teile esikujuks, vaid ainult üks võimalusist.

Meil valiti kõigepäält osatoimetused, igast klassist 5—6 õpil., igal oma esimees; iga klassi juhataja-õpetaja valiti osatoimetuse vanemaks. Päätoimetajaks valiti koolijuhataja. Sõnumisaatjad ja ühtlasi ka lugejad on kõik meie kooli õpilased.

Ajaleht ilmub igal esmaspäeval, igakord ise klassi toimetatuna. Teiste klasside toimetajad hoolitsevad selle eest, et nende klassi uudised ja kõik muu kiire iseloomuga materjal antakse iga nädal selle klassi

toimetusele, kes seekord toimetab lehte. Materjal, mis ei karda vananemist, hoitakse muidugi oma klassi numbri jaoks. Iga klass on ju väga huvitatud, et tema number poleks teistest halvem, et ennem suudaks üle olla teistest.

Meil on 9 klassi. Nii tuleb iga 9 nädala järele kord toimetada oma numbrit. Sel „ajalehe nädalal“ on vastaval klassil siis küll palju tööd. Kel vähegi ilus käekiri, pannakse kirjutama. Kes vähegi oskab joonistada või joonestada, pannakse kaunistama. Toimetuse liikmed käivad klassist klassi, tuletades meele uudiste saatmist. Laupäeval on suur kleepimine — lehe lõplik valmistamine.

Laupäeva õhtuks on juba seinad juba ajalehte täis. See säraab mitmevärviliste kaunistustega, piltidega, joonistega ilusamini kui ükski trükitud ajaleht. Mõnel klassil on see nagu kunstiteos. Õpetajad hoolitsevad ka ajakirja sisu eest. Kes toob mõne ilusa pildi, varustades selle seletusega, kes kirjutab jutu, juhtkirja või huvitava loodusloolise artikli. Koolijuhataja paneb lehte ka kõik kor- (Järg 3. lk.)

Õppur-sportlased!

Teie saun on A.S.

„Bassein“

Aia tän. 3. Tel. 447-68.

Tallinnas Rooma ja vene saunad voolava vee basseiniga.

TUNNIPLAAN:

Naistele:

Teisipäev	11—4	50 snt.
Kesknädal		
Neljapäev	12—10	65 snt.
Reede		
Laupäev	11—4	55 snt.

Meestele:

Esmaspäev	 70 snt.
Teisipäev	4—9	60 " "
Kesknädal	 60 " "
Reede	 80 snt.
Laupäev	4—10	70 " "

Õpilastel hinnaalandus.

Kasutage suplemisvõimal. talvel.

KÕIGE PAREM!

Inglise koolis.

Õpetaja: „Sa pidid kirjutama teemil: „Mida teeksin, kui oleksin miljonär“, ja sina pole mitte üht sõna kirjutanud.“
Smith-noorem: „Tõsi küll, õpetaja, sest nõnda ma just teeksin, kui oleksin miljonär.“

Siklisõit

Jaan Rebane

7. Pettumus... Kojuigatsus...
Uued raskused.

Pääsnud välja linna umbsest uulitsate rägastikust ja kihavast liikumisest, olid nad jälle vabas looduses, kus kõik lõhnas värsket mullast, kus tuul ja päike piiramatud, kus silmale avanes ääretu vaip põldude, aasade ja metsade vahel. Kuid kõigest sellest ilust pidi sõitma kiiruga mööda. Sai ainult heita üsna põgusa pilgu mingile külale või talule kui edasikihutav sikkel sõitjaid juba oli kannud uude ümbrusse. Kuid ka säält läbistuti samuti mõne silmapilguga ja avanesid ikka jälle uued viirastuslikult kiirelt mööduvad nägemused. Ilm, maastik, külad, majad, inimesed ja loomad veersid tulise rutuga silme eest mööda nagu kiirelt ringlev karussell.

Prits ja Leeni said vahest veel silmata üht-teist oma ümbrusest, aga Mikk, kes juhtis sõidukit, ei saanud palju kõrvale vaadata teelt, sest ta pidi kõik tähelepanu koondama sikli kesk teed hoidmiseks, et mitte kõrvale sattuda ja hukkuda.

Meie väikesed rändurid olid juba üsna väsinud selle päeva elamustest ja mürglist. Eriti Mikk oli roidunud. Ta käed värisesid ebaharilikest pingutusist. Kõik kolm igatsesid väga koju — kiiresti, kiiresti koju. Sikli käik tundus neile nüüd liig aeglane, kuigi sõiduk kihutas endise pöörase kiiruga. Nad oleksid rutanud mõttekiirul kodukülla, et rutem end jälle tunda Kitseküla kindlal pinnal, et saaks heita asemele ja puhata rahu päeva vintsutusist.

Ja sikkel nagu oleks mõistnud laste mõtteid, kihutas hirmuäratava kiiruga pärikallakut. Väikesed kivikesed lendasid sikli rataste eest kahele poole teed, unnates kui sitikad. Vastu kallakut ülesminek oli küll jälle aeglasem, aga ka see ei takistanud suurejõulist siklit palju ja tee kadus kiirelt.

Juba kiriku torni tipp kerkis metsalattvade üle nähtavale. Kirikuküla lähenes. Kiiruga oldi läbistatud metsatukad ning siis kirik ühes külaga paistsid cemal kingul nagu käeseljal selgesti silma. Kirikukülalt Kitsekülla ei olnud enam palju maad, seepärast lapsed rõõmutsesid tundes end kodust mitte enam kaugel. Veel kümme minutit sõitu ja Kitseküla olekski säält.

Tõesti, suurepärase sõiduk see sikkel — vaevalt saad nina puhtaks pühkida, kui juba leiad enda olevat ühest külalt teise kantud. Hobusega oleks seda maad vähemalt paar tundi pidanud sõitma.

Siklisõitjate meeoleu tõusis iga kilomeetriga, mis nad Kirikukülale lähenesid.

Kuid säält korraga — sikli mootor hakkas harvemini ja ikka harvemini popsutama ja sikli edasiliikumine kahanes järskult. Ta sõitis veel paarkümmend sammu ja siis jäi seisma. Bensiin oli otsa lõppenud.

Meie väikesed siklisõitjad olles üle elanud ennenägematu sündmuse, ei oleks põrmugi imestanud, kui neid oleks tabanud mõni uus muinaslooline hädaoh, aga

sikli seismajäämist nii ootamatult ja kodust nõnda kaugel — seda ei olnud nad osanud endile kujutella; seepärast see üsna harilik nähe tabas neid kui löök pilvist.

Ebameeldivast üllatusest pikaks veninud nägudega Mikk ja Prits vahtisid tükk aega tummalt üksteise otsa. Vahtisid ja kuulatasid, sest neil kajatas kõrvus ikka veel mootori pöörin ja turtsumine ja tuule vuhin. Nad näisid kahtlevat, kas sikkel tõesti ikka on jäänud seisma ja mõistes üksteise mõtteid, mõlemad ütlesid kui ühest suust: „Seisab!“ — Seda nad ütlesid niisuguse rõhuga ja kohutavalt õnnetu häälega, et isegi väike Leeni aimas nüüd midagi väga halba ja hakkas nutma.

Pritsule Leeni nutt ei meeldinud.

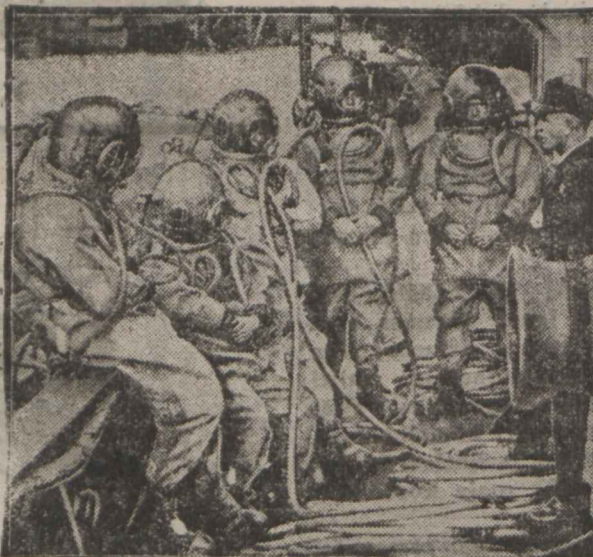
„Mis sa tõrised... kas sul on suurem häda kui meil!“ tõreles Prits. „Säh, söö ja ole vait!“ Prits oli taskust või põuest võtnud suure šokolaaditüki ja andis selle Leenile, kes siis ka otsekohe nutu jättis ja hakkas šokolaadi nosima.

Mikk istus ikka veel sikli sadulas, kramplikult kinni hoides sikli pidemeist nagu kartes, et mootor ootamatult võiks käima hakata nii kui see oli alul. Mõne minuti oodanud, Mikk katsus liigutada ja raputada pidemeid nagu sõidu käimapanemisel, aga lõpuks ta jõudis veendumusele, et sikkel enam ei liigu paigast.

Lapsed ronisid nüüd siklist maha; sirutasid istumisest kangeks jäänud liikmeid ja siis poisid uurisid siklit ümber ringi. Neil ei olnud päris selge, miks sikkel oli jäänud seisma, kas bensiini lõppemisel või mõne vigastuse tõttu. Sest sikkel oli rohkesti saanud kannatada päeva jooksul. Suuremat selgust siiski ei saadud.

Hakati nõu pidama, mida nüüd teha. Arutati siia-sinna, kuni viimaks jõuti otsusele, et tarvis viia sikkel Kirikukülla sepale. Lapsed kolmekesi asusid sikli taha ja hakkasid seda lükkama. Tühi sikkel siledal kõval teel veeris küll üsna kergesti edasi, aga ei jooksnud otse, seepärast Leeni pidi asuma sikli kõrvale ja seda juhtpidemeist tüürima.

Olles siklit tõuganud umbes kilomeetri osa hakkas väsimus lastele kallale tulema. Puhati veidi ja siis asuti uuesti siklit tõukama. Kirikukülani jäi käia vähemasti veel neli kilomeetrit.

Inglismaal peetakse suuri tuukritevõistlusi.

Inglismaal peetakse igal aastal korraldatavaid inglise meriväe tuukritevõistlusi, mille haritipu läinud aastal moodustas hulgaline sukeldumine. Pildil tuukrid mõni minut enne sügavusse laskumist oma groteskselt mõjuva rõivastusega.

Kuid vaevalt oldi jõutud edasi veel veerand kilomeetrit, kui Leeni jalakesed ei tahtnud enam käia ja nutt oli tal varaks. Viimaks ta väikesed jalad ei kuulnud üldse enam sõna ja ta istus pisarsilmil ja ohates tee ääre maha. Seisatati. Pritsul oli tige nägu ja oleks peaaegu hakanud siunama Leenit, kui Mikk poleks astunud vahele. Istuti siis maha tee kõrvale kraavi ääre, vaikides ja tusaselt. Leeni edasikõndimiseks ei olnud vähematki lootust.

Kui tükk aega puhatud ja mõtteid mõlgutatud, asetati Leeni sikli korvi, et ta pidi säält juhtima siklit. Poisid aga asusid siklit tagant tõukama. Kui aga veidi aja pärast sikkel jooksis teelt kraavi, poisid nägid, et puruväsinud Leeni oli sikli korvi põhja magama jäänud. Tahes või tahtmata tuli peatuda, sikkel teele kiskuda ja nüüd Mikk hakkas siklit vaos hoidma ühe käega, kuna teisega aitas lükata.

Et nüüd tõukejõud vähem, koorem aga raskemaks läinud, siis Prits pidi tõukama kõigest jõust, et sikkel edasi liiguks. Kaua see nii ei võinud kesta. Pea Prits jäigi seisma, ägedalt lõõtsutades. Vahetati osad — Prits asus juhtima ja Mikk tagant tõukama. Aga Mikul oli märksa vähem jõud ja kuigi Prits ühe käega küljelt aitas lükata, liikus sikkel nüüd edasi väga aeglaselt. Poisid tõukasid kõigest väest ja higi nirisid neil näölt ja kehalt, aga sikkel venis vaevalt-vaevalt edasi.

„Enam ei jaksa!“ ütles Mikk ja lasi käed sikli küljest langeda. Sikkel jäi seisma. Ei oldud jõutud edasi poolt kilomeetritki.

Miku väsimust ei olnud imestada, sest kogu sõidu ajal ta oli pidanud end pingutama sikli juhtimisega.

Nüüd läks jälle Mikk juhtima siklit ja Prits hakkas üksi tagant tõukama. Kaugele ta siiski ei jõudnud, kui ka tema lakkas tõukamast.

„Minul kah aur väljas,“ teatas Prits hirmsasti lõõtsutades.

Poisid laskusid teeäärele puhkama ja Prits sirutus selili rohule. Puhati tükk aega, ilma et oleks üksteisele sõnagi lausunud. Nähtavasti olid mõlemate mõtted selle juures, kuidas toimetada sikkel sepani.

Nad oleksid meeleldi jala läinud Kitsekülani, aga ega võinud jätta siklit ühes magava plikaga siia teele. Arutati, kas vahest minna abi otsima mõnne lähemasse tallu, aga see nõu ei meeldinud kummalegi. Nähtavasti tunti häbi oma äpardusest ja kardeti saada külarahva naerualuseks.

„Nendest ei ole meil kasu midagi — tunnevad siklit veel vähem kui me ise,“ seletas Mikk kindlal toonil.

„No, neh... nende kõrval me ise oleme päris masinistid... oleme ikka kena sõidukese sikliga maha kärutanud, kõigest läbi, üle ja alt... Nad aga pole siklit veel lähedalt näinudki,“ kinnitas Prits oma poolt.

Nii siis tallu ei tahetud minna abi otsima. Ka teisi võimalusi ei tärpanud neile meele, kuidas nad ka ei kaalunud üht ja teist. Seisukord oli seda kurvem, et oli kätte jõudmas õhtupoolik ja liginemas päeva lõpp.

Uudiseid laiaast maailmast.

Maailma kõrgeimat mäge vallutama.

LONDON, 24. I. Neil päevil lahkus siit teaduslik retkkond, kes loodab vallutada Mount-Everesti ehk Tšomolungma tipu. Himalaja mäestik. Kolm korda on Euroopast lähtunud retkkonnad, et tõusta selle kõrgeima mäe tipule, mis asub 8880 m üle merepinna, ja kolm korda on need hästi ettevalmistatud retked nurjunud. Uus retkkond tahab, kasutades kõigi eelkäijate kogemusi, jõuda sihile.

— Uus Everesti retkkond on korraldatud teisiti kui eelmised. Kavatakse tõusta pikkamisi, et kohaneda ilmastikule kõrgel mägedes; selleks jaguneb retkkond kahte rühma: esimene püstitab korralikke laagreid, kuhu viiakse kõik vajalikud elutarbed; teine rühm koosneb aga teadlastest, — päris Mount-Everesti vallutajaist, ja liigub esimese järel aeglaselt edasi. Peatustel elatakse jõesse kaevatud koopais, kus õhusoojus kõrgem kui väljas. Mount-Everesti tipu saavutamine pole võimatu, sest 1924. aastal jõuti juba 8604 m kõrguseni. Suurimaks takistuseks on kõrgel mägedes äkki tõusvad lumetormid, mis on nõudnud ohvriks palju inimesi.

„Ahto“ jätkab oma maailmareisi.

LONDON, 28. I. Ahto Valter kahe ajakirjanikuga ja ameerikalase Tom Olseniga lahkus täna Cowes'ist Wight'i saarel (loe: Kaus; vait) oma purjekal „Ahto“ II, et jätkata maailmaretke. Nende järgmiseks eesmärgiks on Vigo sadamlinn Hispaania looderannikul. Kõik asusid teele väga rõõmsas meeleolus. Cowes'is oli pikem peatus, sest purjekal tehti parandusi ja üm-

berkorraldusi. — Wight'i saar asetseb Inglismaa lõunaranniku ligidal Ingliise kanalid.

Eesti loodusest ja elust.

Kuldnokad ei taha talveks meilt lahkuda.

Vilo vallas Setumaal on ühe vana puu õnde jäänud talvima kuldnokkade paar. Laulukuid ei kohuta pakane, sest nad elavad sääli juba teist aastat. Veel enne külma tulekut linnud laulsidki, kuid kange pakase ajal nad muutusid kurvemaks. Nüüd vist on nende tuju „Ille parem“.

Ka Järvamaal nähti 21. jaan. kuldnokki teeäärtes. Sõiduki lähemisel lendasid linnud heinaküüni, kus nad nähtavasti elavadki.

Kull lendas klassi.

25. jaan. juhtus Valgamaal ühes koolis omapärane lugu: õppetunni ajal lendas klassi, purustades kahekordse aknaruudu, suur kanakull. Kohkusid lapsed, kohkus vist kull ise ka. Kuid varsti toibus lind, tõusis lendu, tegi paar tiiru klassis ja lendas läbi akna välja, uuesti purustades kaks ruutu.

Eesti esimene purilennuk valmib.

Läinud aasta detsembris hakkasid Viljandi lendurid Ungern-Sternberg ja Brasche, kellest viimane omal ajal käis Saksamaal Rossittenis õppimas purilendu ja purilennukite ehitamist, konstrueerima esimest purilennukit. Nüüd on lennuki kandepinnad koos kere ja sabaga valmis ja kokku seatud ning vajavad veel vaid riidekatet. Tuleval nädalal võib lennuk, milline ehitatud vaid liuglennuks kõrgustikelt, juba stardivalmis olla.

Lennuk, milleks materjal saadi osalt koha päält, osalt Lutherilt (vineer), läheb maksma umbes 300 krooni. Juba on materjal valmis ka teise purilennuki ehitamiseks.

Tähesõitjad jõudsid Monte Carlosse.

Paljud võistlejad pidid sõidu katkestama. Esimesena jõudis lõpupunkti Tallinnast startinud inglase lord Clifford.

Rahvusvaheline „tähesõit“ algas Tallinnast laupäeval, 21. I varahommikul. Välja sõitis (startis) 23 autot. Võistlejate hulgas oli ka daame, neist üks koguni 60-aastane. Nende teekond läbis Riia, Königsbergi, Varssavi, Berliini, Brüsseli, Pariisi, Lyoni. Selle tee kogu pikkus on 3780 km. Monte Carlosse jõudsid tähesõitjad kolmapäeval, 25. I kell 10. Samaks ajaks pidid sinna jõudma ka need võistlejad, kes algasid sõitu mujalt: Umea'st (Rootsis), Stavangerist (Norra), Ateenast, Belgradist, Valença'st (Portugalis) jm., kokku 126 autot. Muidugi ei mõõdunud sõit õnnesteta. Väikesed viperused (kraaviskäimine) ei riku veel sõitu; halvem on lugu, kui mootor ei tööta korralikult. Ei vedanud ka daamid, kes väljusid Tallinnast: juba Pärnu ligidal said nende autod vigastada. (Muuseas üks neist kaotas teel Tallinna oma kohvriku ehteasjadega, mis aga leiti teelt ja kaotajale kätte toimetati). Esialgsete teadete järgi jõudis esimesena lõpupunkti lord Clifford, kes ka Tallinnast startis.

Kui suur on Eesti linnade elanike arv.

1. jaan. 1933. a. loeti meie linnades elanikke:
1. Tallinnas 135 130 (mehi 59 595, naised 75 535).

2. Tartus 75 843 (m. 33 290, naised 42 553).
3. Narvas 24 577 (m. 10 668, naised 13 909).
4. Pärnus 20 076 (m. 8225, naised 11 551).
5. Viljandis 12 551 (m. 5806, naised 6745).
6. Rakveres 12 435 (mehi 5249, naised 7186).
7. Valgas 11 119 (mehi 4963, naised 6156).
8. Nõmmel 13 723 (m. 6172, naised 7551).
9. Võrus 5013 (mehi 2370, naised 2643).
10. Petseris 4613 (mehi 2177, naised 2436).
11. Haapsalus 4572 (mehi 1894, naised 2678).
12. Tapal 4418 (mehi 2144, naised 2374).
13. Kuressaares 4390 (mehi 1986, naised 2404).
14. Põltsamaal 3347 (mehi 1534, naised 1813).
15. Paides 3311 (mehi 1469, naised 1842).
16. Türil 3130 (mehi 1404, naised 1726).
17. Tõrvas 2498 (mehi 1075, naised 1423).
18. Paldiskis 1019 (mehi 501, naised 518).

Tähelepanev on kõigis linnades naiste suur ülekaal, iseäranis aga Tallinnas, Tartus, Pärnus.

Kes ostab meie kaupu ja kellelt ostame meie.

Kõige suuremaks meie kaupade ostjaks oli 1932. a. Inglismaa, kuhu veeti välja kaupu 15,6 milj. kr. väärtuses (37 prots. kogu väljaveost); teisel kohal oli Saksamaa, kes ostis meilt 11,1 milj. kr. eest (26 prots.), ja kolmandal kohal Soome — 2 milj. kr. (umbes 5 prots.).

Ostisime kõige rohkem Saksamaalt (11,8 milj. kr. eest), siis Inglismaalt (4,9 milj. kr.), Ühendriigist (3,8 milj. kr.), Venest (2 milj. kr.) ja Soomest (1,4 milj. krooni eest).

SEINAAJALEHEST.. algus lk. 1.

raldused ja teadaanded, mis puutuvad õpilasisse. Lehes tehakse ka reklaami, tutvustatakse huvitavaid raamatuid jne.

Viimasel ajal on meil moodi läinud võistlused ajalehe kaudu. Hiljuti seati lehes üles küsimus: „Mis sa said jõuluringiks?“ Tuli hulk vastuseid, mis ilmusid meie ajalehes. Häälletati, missugune on kõige huvitavam. Võitis varjunimi „Unistaja“. Ei ole aga veel teada, kust klassist see võitja on. Arvatakse üht III kl. plikat. Kui auhinda hakatakse andma, küllap siis tuleb välja.

Nüüd on uus võistlus — kirjand-jutt õpilaste elust. Võitja saab täitesulepää. Tulemused on alles teadmata.

Nüüd võite veel küsida, kuidas meie oma ajalehte talitame. Päris lihtsalt. Kõik käsikirjad kirjutatakse lahtivõetud vihu lehekülje suurusele paberiploonaile, jättes muidugi ilusasti äärjooned ja kõik. Tiitelleht — joonistusbloki leht. Teised joonised ja pildid kõik eraldi, kui need ei kuulu just mõne jutu juure; viimasel juhul kleebitakse jutuga ühele lehele. Ajalehe alu-

seks võetakse meil suur (150 x 80 sm) poogen paksu halli pakimispaberit; sellele kleebitakse siis ilusasti kogu materjal. Osutub aga enamasti, et ühest alusest on vähe. Hiljuti ilmus I-a. kl. leht, 5 suure poogna suuruses. Praegu toimetab oma numbrit VI kl.; tulevat isegi 7 suurt poognat. See katab peaaegu kõik meie klassi seinad, nii palju kui seda on vaba rootsiredelist. Muidugi tuleb panna nii, et ulatab ilusasti lugema.

Kui värske ajaleht ilmub, tullakse hommikul meelega varem kooli, et saaks kauem lugeda. Vahetunni ajal on enamasti saaliseinad ümbritsetud tihedalt lehelugejate võrega. Mõni loeb veel laupäeval suure innuga, enne kui võetakse maha vana number.

Uue ilmumisel läheb vana arhiivi — ilmatusuure mappi, kust tuuakse välja kevadel, kui korraldatakse kõigi ajalehenumbrite üldine näitus.

Ajalehe toimetajaile korraldatakse varsti teeõhtu, kus vaadeldakse ja arvustatakse seni ilmunud numbreid, kuulatakse päätoimetaja näpunäiteid ja juuakse muidugi teed ka.

A. Oengo-Johanson.

Noorte Looming

Ants.

Ta oli kollase- ja valgekirju kass. Hoolitses oma välimuse, iseäranis aga oma valge, siidpehme krae eest nagu iga gentleman. Ta oli hästisöödetud loom ning ta karv läikis päikese paistel kui kuld. Tihti armastas ta mängida meiega, olgugi et vahest näpistasime ta sabaotsa. Suvel, kui püüdsime kalu, oli ta alati meiega, olgugi see jalutuskäik keset linna. Hommikul, kui juhtusin jääma magama, tuli ta tasakesi mu voodisse ning paitas mind nii tasa käpaga, andes märku, et pean tõusma ja töttama kooli. Ka armastas ta minu juures magada, kuigi see oli kõvasti keelatud. Tihti istus ta kurvalt, vaadates oma suurte, läikivate silmadega kaugusse. Mida mõtles ta? Oli ta fantast? Ei tea. Kuid har-

jusime istuma koos õhtuti ning vaatlema päikese loojangut.

Nii saime tõsiseiks sõbraks. Tihti jagasin oma toidu temaga, ning me käisime koos kalal. Minu vennale oli ta soosikuks. Kuid ta muutus kadedaks. Ta ei sallinud, et oleksin silitanud teisi kasse, ning hakkas neid põlgama, sest „viies ratas on vankril ülearu“.

Nüüd on ta vananenud. Läge on kadunud ta silmist. Ei armasta ta enam mängida ega käia kalal. Kuid sageli istub ta aknal ja ta silmad on suunatud kaugusse. Ei tea, millest mõtleb ta nüüd? Kas tunneb ta kartust läheneva surma eest? Ei tea. Kuid igatahes on ta fantast.

X + Y,
Põltsamaa ühisküla.

1) Favoriit, „pailaps“.

„Õpilastele“ VIIES võistlus. Segilöödud maailm.

See on alles võistlus! Kogu maailm pahupidi, niisugune virr-varr, et esimesest pilgust ei saa aru mitte õhkugi. Mis siin siis mille juure kuulub? Ega olegi väga raske arvata. Võime selle hullupöörase, lahtimõtestatud maailma tööpoolest kääridega üksikosadeks lahutada ja tagasimõtestatult uuesti kokku seada. Arvake, millised esemed, isikud ja loomad kuuluvad ühte, liitke need vastavalt piltideks ja saatke 27.-ndaks skp. aadr. „Õpilastele“, postkast 8, Tartu. — Veebruari viimase päeva õhtul k. 6 on jälle „Postimehe“ saalis järjekorraline preemiade jagamine.

Lahendajate vahel loositakse kolm raamatauhinda: I — 3 kr., II — 2 kr. ja III — 1 kroon.

Kui saadate lahenduse mitte kirjalikult vaid pildina, muidugi nõuete kohaste ümberpaigutustega, siis võite saata selle lahtises ümbrikus 2 sendilise margiga. Mingit kirja, isegi aadressi ei tohi kaasa panna, siis kuulub see võlaposti alla (16 senti trahvil). Saatja aadress kirjutage ümbriku tagaküljele ja esikülje üles äärele „Trükiteö“.

Haimre algk. lootusringi „Koidukiire“ ajakirjast „EDU“.

Tuli kena talveke.

Tuli kena talveke.
Läksin ruttu hangele.
Muri ka mu järel sääil
suure kõrge hange pääl.

Sõitsin hangest alla siis,
ise hüüdsin: „Hoi, Liis!“
Ja siis varsti hurraa — hopp!
lendasin kui takutropp.

Järsku kelk on kummuli,
ise olen seliili.
Muri muigab, lakub kappe,
mina aga soendan näppe.

Erich K. (IV kl.)

Punase Risti noortele Haimres.

Tahaksin teile, Haimre Punase Risti noored, pajatada neist muljeist, mis ma endaga teie koolist kaasa viisin. Olen külastanud paljusid kooli ja näinud nii mõnegi koondise tööd, kuid see, mis mind ootas Haimres, oli mulle suureks ja meeldivaks üllatuseks. Ma nägin noori, kes arendavad oma mõistust ja südamant, arutades elulisi ja tähtsaid küsimusi, kes on harjunud neid küsimusi ja teisigi arutama kindla korra

järgi, kes on olnud elavas kirjavehetuses nii kodumaa kui ka välismaa koolidega, kes armastusest oma kodumaa vastu on pidanud enda kohuseks sõlmida sõprussidemeid teiste kodumaa noortega ja tutvustanud meie kodumaa kaugete maade koolidele, kes teadusejanust õhutatult on patunud teateid võõraist maist ja rahvaist ja on neid saanud. Mitte sellepärast ei jäänud mulle nii ilusaid muljeid, et nii on töötatud — sama tööd teevad ka teised Punase Risti noored. Mõjus see, kuidas seda tööd tehakse — armastusega asja vastu, hoogu, innuga ja rohkesti. Teie töö on annud juba häid tagajärgi, selle töö tulemused on suured. Ma ei kahtle, et teie ka edaspidi jatkate sama tööd samas vaimus, et teie kool jääb tugevaks Punase Risti kantsiks. Ma ei kahtle, et pärast kooli lõpetamist koondise liikmed kannavad endi südamis seda inimarmastuse tulukest, mille nad omandavad kooliseinte vahel. Soovin sellepärast siidamest teile palju jõudu ilusaks tööks, et ei väsiks teie käed kandmast kõrgel Noorte Punase Risti lippu.

Tervitades

Alfred Saul,
ENPR instrktor.

Üeste Nõmmelt.

„Tallinna Pedagoogiumi algkooli Teataja“ albumist nr. 1.

Ühel õhtupoolikul otsustasime metsa minna, mina, kaks tütarlast ja suur must õukoer. Ma võtsin palli ka kaasa ja siis asusime neljakesi teele. Meil kästi kampsonid selga panna, kuid meie ei tahtnud, läksime niisama. Oli soe ja päike paistis, mõtlesime, et egas me kauaks jää, kuid kõik läks teisiti kui arvasime.

Hakkasime minema. Läksime

metsavahelist teed mööda, mets oli vaikne, ükski oksake ei liikunud. Oli nii vaikne. Vaikust segas ainult meie jalgade astumine ja koera haukumine. Läksime edasi, kui korraga märkasime iseäralist kogu puude vahel. Ehmatasime hirmsasti ja hakkasime tagasi jooksuma. Jooksime ikka edasi, viimaks märkasime, et koera ei olnud kusgil, kaugelt kuuldus vaid

koera haukumine. Küll vilistasime, aga lõik jäi tagajärjetuks. Hakkasime tagasi minema, et vaadata, kuhu koer jäi. Natukese aja pärast kuulsime juba haukumist üsna ligidalt. Ja veel lähemale minnes nägime, et koer haukus tumedat kogu. Jäime kaugemale seisma ja nägime, et kogu ei liigu. Läksime ligemale ja siis alles selgus, et see oli vana puuhobune. Hobune oli püssikuuli auke täis, sest ta oli määrgilauaks sõduritele laskeharjutusel.

Läksime jälle edasi. Jõudsime ühe suure kivi juure ja valisime kivi ümbruse mänguplatsiks. Mets oli siit kaunis hõre ja meil oli hää sääil kõiksuguseid mängida. Mängisime palliküla, mina pidin teisi taga ajama. Teised olid minust suuremad ja ma ei saanud neid kätte. Viimaks väsisin ja istusin maha, tegin nii, nagu ma teisi tähelegi ei oleks pannud. Nad tulid lähemale ja siis sain ühele neist külge visata. Nüüd tõusin ruttu maast üles ja pistsin jooksuma. Jooksin niikaua kui väsisin, ja jälle visati mulle pall külge. Olin väga väsinud, võtsin palli ja viskasin koerale, arvasin, et ega koer palli võta. Arvasin aga valesti: koer kahmas palli hammaste vahele ja pistis jooksuma. Nüüd oli häda, ei saanud enam palli kätte. Kuid ometi päälle suurt tagaajamist saime palli kätte. Olime nii väsinud, kõik neli, koer ja meie. Istusime maha ja puhkasime. Ilm oli vahepääl pimenenud ja meil hakkas külm.

Hakkasime kodu poole minema. Korjasime veel teel lilli ja hirmutasime üksteist. Päril õudne oli poolpimedas metsas. Meie kolmekesi kartsime, ainult koer näis olevat päris rõõmus: ta jooksis meie eel ja nuuskis. Kui jõudsime koju, oli kell juba 12 ja ma sain veel ema käest riielda, olin ju nii kaua metsas, paljaste jalgade ning paljaste käevartega.

A. Pettai.

Minu lapsepõlve mälestus.

Elasin tol ajal Sindi alevis, kui juhtus minuga naljakas lugu. Olin siis kolme aastane.

Oli sügis, novembrikuu. Väljas sadas vihma ja oli külm. Ema oli hommikul turule läinud ja mina magasin veel. Ärgates märkas, et ema ei ole minu kõrval voodis. Tõusin üles ja läksin ust avama. Uks ei olnud lukus ja ma jooksin nõnda nagu ma olin, õõriietes ja palja jalu välja turu poole ema otsima. Õnneks turg ei asunud kaugel meie majast. Sadas külma vihma ja oli sopane. Ma jooksin terve turu läbi, aga ema ma ei leidnud, sest ta oli selle aja sees poodi läinud. Siis püüdis üks naisterahvas mu kinni ja viis koju. Ema oli ka sellest juhtumisest teada saanud ja ruttas koju. Esiti arvas ema, et ma olen külmetanud. Ta tegi mulle palavat teed ja pani mu voodi sooja teki alla. Kuid ma olin „mees“ ega mõelnudki haigeks jääda.

Sindi algkooli 4. klassi
õpilane Jüri D.

Jänes.

Jänes väike keksib aias,
Koorde pääle on ta maias,
Ristikut ja kapsast näksib,
Ümber peenarde sääil keksib.

Orast pole kuskilt saada,
Sest et lumi katab maada.
Kurvalt metsas jookseb ta,
Haavakoos siis maitseb hääd.

S. Neunberg.

Hageri algkooli VI kl.

Nõudke kõikjalt „CERESI“

„Tervisleiba“

KUMBLUSSEEP

A. FREDERIKING, TARTUS

Jymbo-ratas — uus sõiduk.

Inglise insener dr. J. A. Purves on konstrueerinud uue sõiduriista, mis koosneb väikese mootori abil liikuvast rattast. Mootor ja juhiaste asuvad ratta sisemuses, kuid ei keerle rattaga kaasa, vaid püsivad endises asendis. See uuetüübiline sõiduk võib kihutada tunnis üle 50 kilomeetri.

Järg 13.

V LENNUKOOLI LÖPETA-MINE.

Salasepitsusest osavõtvad kadetid kartsid asja nurjumist rohkem kui John ise. Riskida oma nimega ja lennukarjääriga teise kasuks — see oli Johnile veetlevaks mänguks.

Ja kui külmavereline oli John! Oli ju küllalt närvipingutust, et sooritada omagi raadiokatse. Kuid nüüd võttis ta enda päale kohustuse, mille ebaõnnestumisele võiks järgneda arreteerimine ja lennukoolist väljaheitmine.

Johnile aga ei paistnud see sugugi moraalivastase teona. Kõik on ju lubatud sõjas ja armastuses, eks ju? Ja päale kõige muu, see oli suurepärase närve kõditav mäng, kui võis eksamineerijaid vedada ninapidi.

Tavalises koolipõlves polnud tal kunagi juhtunud selliseid kummalisi olukordi. Sääli töötas igäüks omaette, oma hüveks. Siin oli aga olukord sootu teisugune. Noormehed tegid kõik,

et pääseda lennukooli. Nad valetasid, varjasid oma füüsilisi vigu ja panid toime igasuguseid muid üleastumisi. Kuid see kõik oli andestatav, sest kõik tehti selleks, et ohverdada end oma isamaale, selleks, et aidata kaasa oma isamaa võidule vaenlase üle.

Olid juba kord Prantsusmaal, siis ei pärinud enam keegi, kuidas said sa siia.

John teadis, et Dave Armstrongi hädast päästmine seis tema võimuses. Pöördes temale selja ja keeldudes teda aitamast — see polnud aus. John tundis, et kui aitab Dave hädast välja, siis toimib ta täiesti õieti.

Hommikul kell 10.30 jaotati kadetid kahte gruppi ja rivistati kahes reas raadiojaama kahe ukse ette.

Seersant, kes asus eeskojas, hüüdis kadette nimepidi.

„Armstrong!“

Üks kadetidest lahkus kiirelt reast ja astus raadiojaama. Sääli esines ta laua taga istuvale eksamineerijale. See oli väikesekasuline, palja päaga ja kahvatu näoga mees.

Kadett tervitas.

„Võtke morse võti.“

Võtme kontaktide vahe oli liiga suur. Kadett seadis võtme korda suurima asjatundlikkusega.

Eksamineerija asetaski endale pähe telefonid ja ulatas kadetile kaardi salakirjaga, mis algas MG7SW FRA4Z T9KL2 VXQBO....

„Kui olete valmis, siis hakake pääle.“ lausus ta ja vaatas laual olevale taskukellale.

„... ..“

Punktid ja kriipsud olid kuulda. Nad voolasid rütmiliselt. Millalgi ei muutunud tempo, ega olnud eksimisi.

Kui kadett oli lõpetanud edasiandmise, vaatas eksamineerija talle otsa ükskõikse pilguga.

„Arnold,“ hüüdis eksamineerija, olles koondanud kogu oma tähelepanu oma ees oleval paberil järgmisele nimele. „Arnold — järgmine.“

Katse sooritanud kadett väljus kiirelt.

Hoone nurga taga Armstrong jalutas edasi-tagasi kärsitus ootuses. Ta vaatas Johnile otsa hirmunud pilguga.

„Kõik on korras,“ ütles John lühidalt.

Armstrong kattis näo kätega ja hakkas hüsteeriliselt nuuksuma.

„Kõik on korras,“ rahustas John, „kõik on kõige paremas korras... nüüd... sa... sa oled ju läbi... ära muretse enam... kõik on läbi...“

„Kunagi ei unusta ma seda,“ ütles Armstrong madala häälega, „niikaua kui ma elan.“

Järgmisel hommikul luges klassi vanem ette korralduse:

„Allpool loetletud kadetid viiakse üle Rockwelly lennukooli, San Diego, Kalifornia, ja teatavad saabudes säälele ülemale, et on ilmunud kohustatavatele: Abrams, Armstrong, Arnold... Johnson...“

Katsed sooritanud kadetid marssisid viimasele ülevaatusele paraadmarsis.

Kui signaalsarve viimane heli oli kustunud ja laialimineku käsk antud, nägi John Armstrongi langevat oma ema käte vahele. Ta nägi ka oma hallijuukselist isa. See võttis oma poja kaenlasse.

Uus lend kadette pööras selja oma senisele harjutus- ja õppeväljale.

KOOLILAPSE KIRJATÖÖST.

„Inimene“. Inimese kehast käib varras läbi, mis kutsutakse selgrooks. Tema ühes otsas istub pää, aga teise otsa pääl inimene ise.“

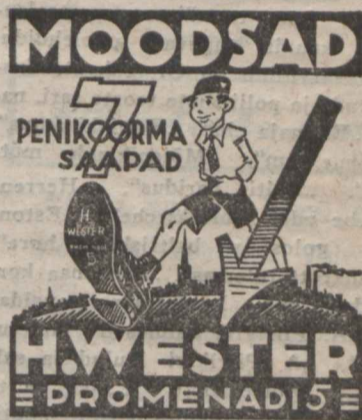
TERAV KIRVES LEIAB KIVI.

Ants ja Tõnts sõidavad autoga maal. Maanteest risti üle ajab karjamees karja. Ants tahab karjameest nõõgata ja lausub:

„Tere kah, veiste isa!“

Lahkesti naeratades tõstab karjamees kaabulotti ja vastab:

„Jumalime, mu kallid pojad!“

12. Miks Linda mulle meeldib?

Kirjutan päevaamatus sellest. See on maitse asi — ühele meeldib üks, teisele teine. Harilikult pannakse rõhku väli- sele ilule. Linda ei ole ilus ega inetu. Ta ei ole uhke, upsakas aiaroos, vaid tagasihoidlik, koguni vähemärgatav metsakannike.

Ta ei tiku kuhugi ette, ei liigu suure müraga, ei kisa ega naera laginal, iga asja kohta ei ütle kohe oma arvamist, laseb teistel enne ära öelda, mis neil öelda on ja kuulab lõpuni, siis alles, kui tema arvamine ja otsus tõesti tähtis on, avaldab ta selle.

Ta on rahulik. Ei ole ähmi täis ega lange verest ära, ei kuku kedagi sõimama ega pilkama. Kui vihastab, siis vaikib.

Lahke. Ta silmad vaatavad osavõtuga maailma. Ta silmades on alati soe tulu- ke. Ta on viisakas kõikide vastu ja jääb viisakaks iga olukorras. See lahke olek ei tähenda sugugi jõuetut järeleandmist võõrastele soovidele ja tujudele, enese huvidest loobumist — mulle meeldib, et Linda igalpool hoolitseb enne kõike iseenda eest, siis alles teiste eest. Arvan, et teiste

eest hoolitsemine on ka see, kui enese eest hoolt kantakse, nii et teiste abi ei vajata.

Meeldiv on iseseisvus. Ta loodab iseenda pääle ja enese jõule. Ta ei lase emal end teenida, nagu mõned tütarlapsed, kes ema abita ei viitsi sukkigi jalga tõmmata. Tegevuse iseseisvusega koos on iseseisvus mõtlemises: ta toetub alati enese arvamisele ja teeb, mida tarvis leiab olevat, arvaku teised sellest, mida tahavad. Teiste pilli järele ta ei jookse.

Linda peab enesest lugu. Ta ei tee midagi, mis alandab. Ta arendab ennast ja püüab edasi.

Ta on truu.

Kui midagi ette võtab, siis teeb ka ära. Ei hüppa ühelt asjast teisele, ei jookse ettevõetud töö juurest ära. Temale võib loota. Ta ei anna lubadusi kergesti, kuid selle eest teeb kindlasti seda, mida lubanud. Sõna peab alati.

Ta on lihtne. Ei vigurda, nagu paljud tüdrukud. Ei hinda kõrgelt kribukrabu, nagu šlaagerid, moe uued vigurid. Klatšijutud. Ta on puhas mitte ükski väliselt, vaid ka hingeliselt. Kõik ta sõnad, teod ja järelikult ka mõtted ja tahtmused on puhtad ning laitmatud. Puhtusele seltisib ilumeel. Armastab kõike ilusat — lilli, ilusaid maastikke ja loodusnähteid — päikese tõusu, õhtueha, esimese lume tulekut jne.

Värskus on noore inimese eriomadus, tema pärisosa. Prisked punased põsed ja hää tervis. Tervise väärtust meie ei oska küllalt kõrgelt hinnata, kui oleme terved, ainult vigane, tõbine ja pödur teab tervise

hinda. Linda ei tantsi palju, eriti kunagi ta ei tantsi tolmustes ruumides ega joo hige- gise nahaga külma vett, mis paljusid noori tütarlapsi on viinud tiisikuse rüppe ja kiiresti välja kurnates — hauda. Külma- vee klaasis varitseb surm. Linda on ette- vaatlik — ta ei pane oma tervist kaalule. Ta ei rabele ega rassi, sest see põletab inimese ruttu läbi, nagu liiga tugev vool elektripirni. Ta ei pinguta end piinani, pideva nõrkuseni ja roidumuseni.

Rõõmus meel teeb elu kergeks ja lõbusaks. Linda ei noruta, ei nukrutse. Muidugi ei tähenda rõõmsus kergemeelset hüppamist ja tegevuse võtmist pääliskaudselt. Rõõmus meel, mis on tervise kaaslane, sobib väga hästi tõsidusega.

Samuti võib tõsine inimene olla elav ja liikuv, ei pea olema öökull. Linda armastab päikesepaistet, vallatusi ja hääd nalja. Ta oskab värvirikkalt jutustada sündmus- test kooli elus, nii et kuulajal järjest naer pääle tükib. Ta elav vaim on nagu muinasjutus pärsia kuninga Miidase käsi, mis kullaks muutis kõik asjad, mille külge puutus.

Vist küll näen Lindat läbi roosade prillide — aga umbes need omadused tal on olemas.

Kogu ta olek on austust äratav. Kus ta viibib, sääli algul ta tähelepanu ei ärata, kuid pikkamööda saab ta oma ringi hin- gekse aeglaselt tõustes.

Esimesel pilgul teda ei nähta, ainult see, kes emaga pikemat aega l- okku puu- tub, see õpib teda iga päevaga ikka enam austama.

K. Našman.

5. veebr.: A. Grenzstein'i 84. ja K. Saral'i 53. sünnipäev, A. Aarno' 8. surmapäev.

Ado (ka: Adolf) Grenzstein (5. II 1849 — 20. IV 1916), varjunimega Piirikivi, eesti ajakirjanik ja kirjanik, sünd. Tarvastus, lõpetas Valga (Zimse) õpet.-seminari, täiendas oma teadmisi Saksas ja Viini pedagoogiumis; oli õpetajaks Audrus ja Tartus Hollmann'i seminaris, kodukooliõpetajaks Peterburis ja pikemat aega „Oleviku“ toimetajaks Tartus (1882—1901); elas siis välismaal suri Pariisis. — A Grenzstein'i tunti hea pedagoogina, kuid suurem tähtsus on tal ajakirjanikuna ja kirjanikuna. Toimetades „Olevikku“, võttis ta laialaualt seliselt osa eesti avalikust elust, kuid sattus vastollu eestimeelsete ajalehtedega „Postimees“ ja „Sakala“, kuna ta näitas venemeelsusele kaunis tugevat poolehoidu. Rohkearvuline on Gr. rahvateaduslike ja poliitiliste teoste sari, nagu „Elumaja ehe“, „Eesti küsimus“, „Lõpueksam“, „Mõisnikkude mõtted“, „Balti haridus“, „Herrenkirche oder Volkskirche“, „Eston-sky golos v baltijskom hore“, „Pankrott tulemas“, „Kodumaa korraldus“ jne. Luuletajana avaldas ta „A. Piirikivi esimesed luuletused“, „A. Piirikivi laulud ja salmid“, „Mõttesalmid“ jt.; ka on ta välja annud lauludekogusid nootidega.

Karl Saral (sünd. 5. II 1880), eesti loomaarstiteadlane ja avalik tegelane, sünd. Kuigatsi vallas Valgamaal, lõpetas Tartus Aleksandri gümna. ja Tartu ülikooli loomaarstiteaduskonna; omandas hiljem dr. med. vet. astme; täiendanud oma teadmisi välismaal. On olnud dotsendiks Tartu ülikooli juures; loomaarstiteaduskonnas professoriks 1926. a-st; varemalt olnud loomaarstiks Tallinnas, samuti mitmetel riigi- ja omavalitsuse kohtadel vastavalt oma erialale; võtnud osa vabadussõjast. Väga rohket organisatsioonide liige (põllum. seltsid ja keskseltsid, E. Rahva Muuseum, kirjastusühingud, jahiseltsid, akadeemilised org-id jne.), skautide vanem, omavalitsuse tegelane (Tartu maavolikogus jne.); avaldanud hulga kirjutisi ajalehis ja ajakirjus. Elab praegu Tartus.

Antti Amaeus Aarne (5. XII 1867 — 5. II 1925), soome folklorist, sünd. Poris; oli Helsingi ülikooli dotsent ja professor. — Kõige silmapaistvam soome rahvaluule uurimisviisi esindaja; teerajaja rahvusvahelises muinasjutu-uurimises, koostades nn. rahvajuttude tüüpide-registri ja esile tõstes ajaloolis-geograafilise meetodi („Aarne süsteem“). Uurinud läbi ka dr. J. Hurda jm. eesti rahvaluulekogud. Kirjutanud rea tähtsaid teaduslikke töid rahvaluule alalt.

6. veebr.: M. Reisiku 46. sünnipäev.

Marie Reisik (sünd. Tamman), eesti poliitika- ja seltskonnategelane, sünd. 6. veebr. 1887 Kilingi-Nõmmes Pärnumaal, lõpetas Pärnu tütarlaste-gümna. ja omandas

Pariisis prantsuse keele õpetaja kutse; abiellus adv. P. Reiskuga, elab praegu Tallinnas. — Olnud õpetajaks Tartu ja Tallinna koolides. — Tartu Naisseltsi asutaja ja juhatuseliige, „Naiste töö ja Elu“ toimetaja, Eesti Naisorganisatsioonide Liidu asutaja ja juhat. liige, „Naiste Hääle“ toimetaja; Eesti Haridusliidu juhatuseliige; Asutava Kogu ja IV Riigikogu liige. Aktiivsem naisõigusluse eest võitleja; kirjutanud hulga artikleid ajakirjus ja ajalehtedes.

7. veebr.: C. Dickens'i 121., P. Brehm-Jürgenson'i 56. ja J. Jans'i 53. sünnipäev, L. Suburg'i 10. surmapäev.

Charles Dickens, varjunimega Boz (7. II 1812 — 9. VI 1870) inglise kirjanik, sündis Landportis (Portsmouthi lähedal); oli tööliseks kaubamajas, advokaadi kirjutajaks, ajalehe kaastööliseks ja vabakutseliseks kirjanikuks; elas Londonis, reisis Ameerikas ja suri oma mõisas Gadshill'is Londoni lähedal. Alanud ajakirjanikuna Londoni elu visandite kirjutamisega, tõusis ta kordkorralt tunnustatud ja väga loetavaks kirjanikuks. Teda peetakse üheks inglise realismi algatajaks. Ta juttudes on rohkesti huumorit, elutähelepanekut, värskest, hoogu; muu hulgas on ta hea Londoni tüüpide ja laste hingeelu kujutaja. Talt on ilmunud hulk suuri romaane, millest eesti keeles lugeda: „Pickwicklaste klubid“ (ajalehe joone all „Postimehes“), „Oliver Twist“, „Kilk koldel“, „Dombey ja Poeg“. Teised tema tähtsamad tööd: „Sketches of London“, „Nicholas Nickleby“, „American Notes“, „David Copperfield“, „Bleak House“, „Hard Times“ jt.

Paula Brehm-Jürgenson (7. II 1877), eesti lauljatar, sünd. Järva-Jaanis, õppis laulu Dresdenis; abiellus insener K. Jürgensoniga, elab Tallinnas. — Oli omal ajal eesti tuntud solist; esines Eestis, Saksas, Soomes, Lätis, Venes.

Johan Jans (7. II 1880), eesti poliitikategelane, sünd. Aakre vallas Tartumaal, lõpetas Tartu ülik. õigusteaduskonna; on olnud telegrafistik, „Oleviku“ toimetuse liikmeks, advokaadiks Tallinnas ja Tartus, „Sotsiaaldemokraadi“ toimetajaks; praegu Maapanga direktor Tallinnas. — Asutava Kogu, I ja II Riigikogu liige, Tartu maavalitsuse liige, mitmesuguste organisatsioonide juhtiv jõud Tartus ja Tallinnas; võtnud osa rohkesti poliitilisest võitlustööst; kirjutanud eriteostes ja ajakirjus.

Caroline (Lilli) Suburg, (1. VIII 1841 — 7. II 1923), eesti kirjanik, ajakirjanik ja naisõigusluse esivõitleja, sünd. Rõusa mõisas Uue-Vändras Pärnumaal, lõpetas Pärnu saksa tütarlastekooli kodukooliõpetaja-kutsega; toimetas lühikest aega „Pärnu Postimeest“, pidas tütarlaste erakooli Pärnus ja Viljandis, asutas Viljandis esimese naiste-ajakirja „Linda“; elas elu lõpu poole Valgamaal Hummulis, ja Valgas, kus surigi; maetud Vändra surnuaiale, kus ehivad ta kalma eesti naisorganisatsioonidelt püstitatud hauailustis. L. Suburg on tuntud just oma katsetega, äratada eesti naist iseteadvusele; seda on püüdnud ta teostada oma juttude ja ajakirja „Linda“ kaudu, samuti on ta kasvatanud eesti vaimu oma koolis. Ta jutud: „Liina“, „Maarja ja Eeva“, „Linda, rahva tütar“.

8. veebr.: J. Verne'i 105. ja D. Mendelejev'i 99. sünnipäev, A. Reinwald'i 11. surmapäev.

Jules Verne (8. II 1828 — 24. III 1905), prantsuse kirjanik, sündis Nantes'is, elas Pariisis, suri Amiens'is. — On tuntud oma fantastiliste seiklusromaanidega, millel on juures teaduslik-õpetlik ja tuleviku-elu ennustav maik. Olgugi et elas pidevalt Prantsusmaal, kirjeldas ta oma romaanides tervet maailma ja selle elu võimalikke nähtusi. Eesti keeles on ilmunud: „80-ne päevaga ümber maailma“, „Saladuslik saar“.

Dimitrij Mendelejev (8. II 1834 — 2. II 1907), vene keemik. Pikemalt „Õpilastelehes“ nr. 17, 1933.

9. veebr.: M. Hermann'i 69. sünnip. ja F. Dostojevski 52. surmapäev.

Miina Hermann (9. II 1864), eesti helilooja, sünd. Kõrvkülas Raadi vallas Tartu lähedal, lõpetas Peterburi konservatooriumi klaveri-, orel- ja komponeerimisklassi. Olnud laulu- ja muusikaõpetajaks Tartus ja Kroonlinnas (pikemat aega Tartus E. N. K. S. tütarl-gümnaasiumis); esinenud orelikunstnikuna ja koorijuhina Eestis ja Venes, kontsertreerinud ka Saksas ja Inglismaal; asutanud Tartus „Miina Hermann'i Lauluseksi“ ja juhatanud selle koori; olnud laulupidudel üldjuhatajaks; tegelnud rohkesti nais- jt. organisatsioonides. Avaldanud trükis oma rohkesti kompositsioonid: „Kalev ja Linda“, „Murueide tütar“, „Segakoori laulud“, „M. Hermann'i laulukoori kontserdilaulud I ja II“, „Laulud nais- ja lastekoorile“ jt. — Hulk ta lauludest on väga tuntud, nagu: „Ei saa mitte vaiki olla“, „Mu isamaa armas“, „Noor olla on kevadet rinnas kanda“, „Veel kaitse, kange Kalev, oma lapsi“, „Tuljak“ jt.

Feodor Dostojevski (11. XI 1821 — 9. II 1881) vene kirjanik. — Pikemalt „Õpilastelehes“ nr. 5, 1932.

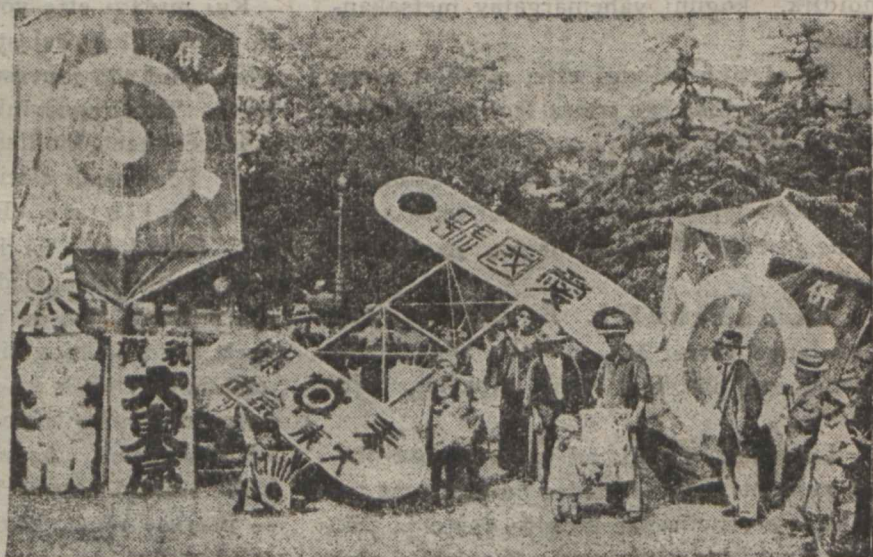
10. veebr.: T. A. Edison'i 86., E. Põdra 54. ja J. Kiivet'i 54. sünnip., A. Puškin'i 96. surmap.

Thomas Alva Edison (10. II 1847 — 17. X 1831), tähtsaim leiud Ameerikas. — Pikemalt lugeda „Õpilastelehes“ nr. 2, 1932, ja S. Fodor'i raamatust „Edison“ (Eesti Kirjanduse Seltsi väljaanne). 13. X 1932), eesti riigikaitsetegela-

Ernst Põdder (10. II 1879 — ne, sünd. Aleksandri vallas Võrumaal; lõpetas Vilno sõjakooli, teeninud vene sõjaväes, võtnud osa Vene-Jaapani ja maailmasõjast; Eesti vägede organiseerijaid ja tähtsamaid Eesti Vabadussõja juhte, Landeswehr'i purustaja vägede juhatajana lõuna rindel; rahu ajal pikemat aega II diviisi ülem Tartus; hiljem Tallinnas sõjanõukogu liige ja selle asjade valitseja; kindralmajori auastmes 1918. a-st; raketiteaduse omanik (Eesti Vabadusristid, Läti, Poola, Soome, Vene kõrg. aumärgid); suri ja maetud Tallinnas. — Üldse aktiivsemaid ja osavamaid eesti riigikaitsetegelasi ja vabaduskangelasi.

Johannes Kiivet, ka: Kivit (10. II 1879), eesti haridustegelane, sünd. Koigi vallas Järvamaal, lõpetas Peterburi ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonna. Olnud enne ülikooli lõpetamist algkooli-õpetajaks Eestis ja Venes; pärast seda õpetajaks Ustõssolski (Venes, Vologda kub.) ja Tallinna gümnaasiumes, P.-Eesti Põllumeeste Keskseltsi keskpõllutöökoolis, Tallinna kolledžis, Tallinna tehnikumis; direktoriks Prantsuse lütseumis; haridusministeeriumi kutseharidusosakonna juhatajaks, riigi haridusnõunikuks; haridus-sotsiaalministeeriumi peainspektoriks; praegu riigi haridusnõunik, peamiselt kutsekoolide alal. — Alati olnud tegev kõigis kohapealseis organisatsioonides, muuseas Tallinna õpetajate Seltsis, Rahvaülikooli Seltsis, Prantsuse Instituudis, Tallinna Põllumeeste Seltsis, E. Tehnika Seltsis, E. Õpetajate Liidus, E. Kodutööstuse Edendamise Seltsis, Harjumaa Rahvaülikooli Seltsis. — Teinud kaastööd „Kasvatusele“ ja teistele ajakirjadele.

Aleksander Puškin (6. VI 1799 — 10. II 1837), vene kirjanik, sünd. Moskvas, kliš Tsarskoje Seloo lütseumis, oli ohvitseriks, teenides Kaukasuses, Krimmis, Orenburgis, Kaasanis; langes kahevõitluses. — Vene tähtsam romantiline hüürik (inglise kirjaniku Byron'i järelkäija, draama- ja jutukirjanik. Ta tähtsamad teosed: „Russlan ja Ludmilla“ (muinaslooline poem), „Kaukasuse vaag“ (poem), „Eugenie Onegin“ (romaan värssides), „Boris Godunov“ (tragöödia värssides), „Kapteni tütar“ (novell, tõlgitud ka eesti keelde); peale nende rohket arvu hüürilisi laule.

Lendava lohe kodumaal.

Jaapanis on sügis lohede lennutamise spordi hülgehoajaks. Siis ei ole mänge suurt riidest ja paberist valmistatud ja kiirgavalt ilustatud lohedega kaugele laste ajaviide, vaid täiskasvanute lapselikuks rõõmuallikaks.

ARVAIA MOISTA, MOISTA.

Mõistatajad — tähelepanu.

Ringküsimumste kaudu toimetusele saabunud teateist ja soovivavaldisist selgub, et mõistatuste nurk on lugejate suure enamuse lemmik. Tahtakse hästi palju ja mitmekesiseid keerulisi ülesandeid ja kõvu pähkleid päämurdmiseks. Tubli! Teeme siis selle nurga hästi avara, nii et Teil terve nädala jagu pähkleid oleks purrimiseks.

Toimetus aga on huvitatud sellest, kas ta kõva toitu ka närijaid leiab. Sellepärast saatke oma lahendused meile ka näha. Et Teil rohkem huvi oleks mõistatuste lahendamisel, siis hakkab toimetus andma ka selle osakonna lahendajatele preemiaid. Kes iga nr. kõik ülesanded õieti lahendavad, nende vahel loositakse kolm komplekti raamatuid, à 1 kroon.

Siis tuleb veel seda silmas pidades, et ülesannete lahendused ilmuvad ühes lahendajate nimedega kaks nädalat pärast ülesannete ilmumist, et ka kaugemais riigi osades elutsevad noored võiksid meie lõbusast ajudegümnaastikast ja võistlusest osa võtta. Täna numbril ülesannete lahendused ühes lahendaja täieliku nime ja aadressiga saata toimetusele hiljemalt 15. veebruariks.

Hääd edu! Micki.

25. Võluri suits.

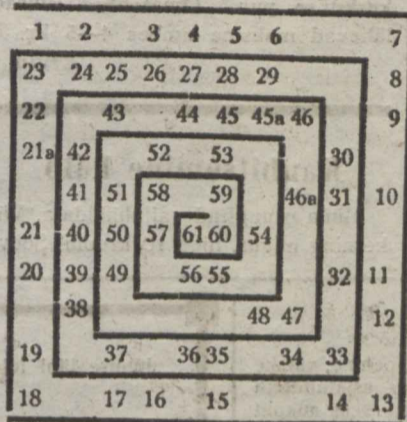

11. veebr.: J. Piiskar'i 50. sünnipäev.

Jaan Piiskar (s. 11. II 1883), eesti haridus- ja poliitikategelane, sünd. Vastemõisa vallas Viljandi maal; omandas pärast Suure-Jaani kihelk.-kooli ja Sindi ministeeriumi-kooli pedag.-klassi lõpetamist Pärnu gümnaasiumi juures alg- ja kodukooliõpetaja kutse. Olnud õpetajaks muuseas Võru linnakoolis, Pärnu Eesti Kooliseltsi eelgümnaasiumis ja Pärnu kaubanduskoolis. Eesti Vabariigi algusest peale siirdunud põliselt poliitika- ja riigitegelase alale, olles As. Kogu ja kõigi Riigikogude liikmeks; haridussotsiaalministriks 1931—32, võtnud osa ka omavalitsuse tegevusest (Pärnus, Tallinnas, Valgas, Viljandis); juhtivam poliitikategelane sotsialistide rühmas; „Rahva Sõna“ ja „Töölise Hääle“ toimetajaid; aktiivsem juht õpetajate organisatsioonides (E. Õpetajate Liidus ja mujal).

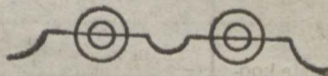
Võlur on just müüdsama heitnud oma katlasse nõiarohtu ja ütleb olevat siit esile mananud viis leidurit või avastusreisijat. Ja tõepoolest ilmub siit keerulisi kujundeid, milliseis võime ära tunda kirjatahti. — Neist tähtedest võib osav mõistataja kokku seada viie sellise isiku nimed, nagu eelpool oli mainitud.

26. Spiraalülesanne.

1—4 linn Eestis, 2—5 mehe nimi, 3—9 maakohat Kaspia merest idapoolse, 6—7 koor, väliskihit; 8—10 nõu, kauss; 9—12 nr., 11—13 üksiklane, 12—15 praksuma, pragisema; 14—17 reisikohver („mm“ asemel ses sõnas „m“); 16—19 and, portsjon, osa; 18—20 virk, 19—21 sa, 20—23 vastand „nutma“; 21—21 a möla; 22—26 matmine, 24—29 pahane, lõõdud, kurb; 25—27 Ameerika Ühendriigid (lühend.); 28—31 konstateerima, 30—32 mehe nimi, 31—33 mehe nimi, 32—35 börs (rahaturg), 34—37 masinana või sireenina uluma, 36—39 naise nimi, 37—38 anne, 38—41 peenemast seltskonnast naisterahvas, 39—41 vaat, 40—45 maailmajagu, 42—45 naise nimi, 43—45 a vastand „vaene“, 44—48 kasvumaja, triiphoone, 44—46 kasvamine, 46 a—48 maja, ehitis; 47—49 suurim linn U. S. A.-s, 49—51 keerleb ümber maakera, 50—53 tänav, 52—55 irvitama, naerma, 54—58 asjaarmastaja, 56—57 nõuab tegijat, 58—60 maksuvahend, 59—61 kalasort.

27. Prillijoonistus.

Joonista sellesarnane joonis ilma sulge paberilt tõstmata, ilma et tõmmatud joonest üle põikaksid või korduvalt sama joont kataksid.

28. Kas oled lugenud „Õpilastele“

- 1) . p
- 2) . m
- 3) t
- 4) l
- 5) i e
- 6) u
- 7) l
- 8) i

Punktide asemele tähed asetada, et saada ridadele järgmises tähenduses sõnu (pääkirju):

- 1) Nurk „Õpilastele“.
- 2) Juhtkiri ühes „Õpilastele“ (2 sõna).
- 3) Nurk „Õpilastele“.
- 4) Jutt „Õpilastele“ jõulumbris (3 sõna).

5) Õpeliik järgnev jutt „Õpilastelehes“ (3 sõna).

6) Sportlik luuletis „Õpilastelehes“.

7) Huvitavaim eesti-noorsoolehst.

8) Romaan „Õpilastelehes“.

Ülesannete lahendised.

Nr. 16 ülesannete lahendised.

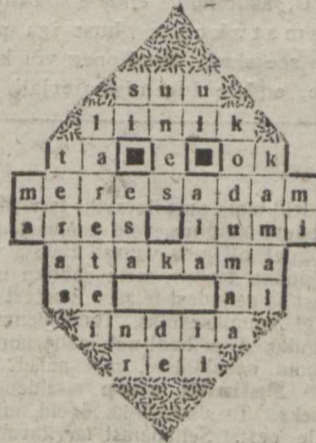
17. Tikumõistatist.

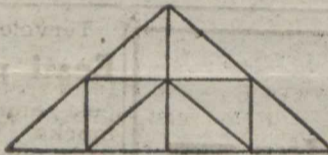
18. Arvutusülesanne.

49	44	45
42	46	50
47	48	43

19. Ristsõna.

20. Maajagamise ülesanne.

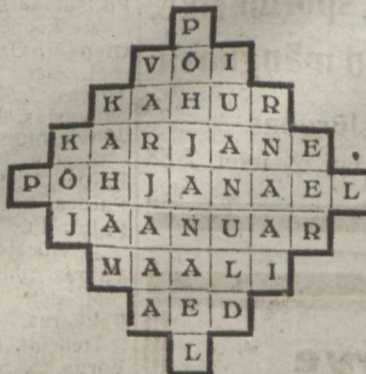
Nr. 17 ülesannete lahendised.

21. Väike arvutuspähkel: 1 1/2.

22. Maateaduslik silpmõistatist.

1. Makao	6. Aten
2. Albania	7. Siam
3. Danzig	8. Kenja
4. Abessinia	9. Amsterdam
5. Guatemala	10. Roterdam
- Saar India ookeanis: Madagaskar

23. Tähtmõistatist.

Ülalt alla ja paremalt pahemale saame sõna: Põhjanel.

24. Matkamine jalgrattal.

Nad jõudsid niisama nobedasti edasi kui jala rännates.

Kirjakandja.

Harry H. Värskas. Mõlemad vestid on huvitavad. Avaldame järjekorras. Mutikas. Tall. „Huvimatk“ ja „Kitsepõrgu“ on elavalt jutustatud. Avaldame.

Boris V. Tartus. „Hommikutuul“ ilmub.

Kas uus teenimisviis kergeusklike õpilaste kulul?

„Uudisleht“ nr. 16, 1. veebr. s. a. toob oma kuulutuseküljel ära alljärgneva kuulutuse:

Kooliõppurid! Ilmuma hakkavale õpilaste omavahelisele lehele tarvis õpilastest tellimiste vastuvõtjaid ja kaastöölisi tasuta eest. Kõigil võimalus teenida! Teated kuni 10. skp. ühes 10 s. margiga (toimetuse sõrendus) Nöormann, Tapa, Öhtu puistest 21. Energilised õpilased koonduge!

On huvitav ära märkida, et hra Nöormann otsib kaastöölisi ja tellimiste vastuvõtjaid just „Uudislehe“ lugejaskonna seast. See näitab, millise sisu ja tooniga õpilaste „omavahelist lehte“ tahetakse välja andma hakata.

Päälegi näib lehte välja anda sooviv isik lugu pidavat 10 sendilistest kirja juure lisatavatest postmarkidest.

Loeme oma kohuseks õpilasi hoiatada, iga kahtlustatavale äritsejale mitte postmarke saata, soliidne äri vastab ikka omal kulul.

Tütarlaste osa.

Virge valged kindad.

Kooliteel kohtusid Valve ja Virge.

„Kust sa nii ilusad valged kindad oled saanud, Virge?“ küsis Valve.

„Pesin eile õhtul oma kindad puhtaks ja sellepärast nad ongi nii valged,“ vastas Virge.

„Mina pesin ka oma kindad eile õhtul puhtaks, aga minul on nad kollased ja vanunud,“ kurtis Valve.

„Sa ehk ei pesnud oma kindaid l u m e v e e g a“ küsis Virge.

„Miks peaksin neid siis lumeveega pesema?“

„Vaata, Valve,“ hakkas Virge seletama, „kõiki koetud ja heegeldatud villaseid asju peab ikka lumeveega pesema. Võetakse sooja vihma- või lumevett, sinna sisse lõigatakse seebi küljest õhukesed libled ja klopitakse siis vahule. Selles vahus tuleb villaseid asju pesta. Mitte hõõruda, vaid käte vahel pigistada, muidu vanuvad nad ära nagu sinu kindad. Kui sa, Valve, oma kindaid nii pesed, siis on nad sul niisama valged kui mulgi.“

Toimetusele saadetud kirjandus.

TALUPERENAINE nr. 2.

Veebruar 1933.

Sisust oleks m. s. märkida: Valletamisest laste juures. Söögitöö mööbel. Millest tekib kanade maksahaigus. Kelgutamisest. Veebruaris söögisedel. Toiduretseptid. Võitainad. — Veel rida artikleid käsitöö, rõivastuse ja kangakudumise üle. Kaasanded: Mustri- ja lõikeleht, moderniseeritud rahvariideid värvitrukis, „Laste Maailm“.

EESTI NAINEN nr. 2. Veebruar 1933.

Sisust: Usaldusest vanemate ja laste vahel. Ilurivist. Kuritööd alkoholi mõjul ajakirjanduse andmeil. Tütarlaps. Kooliõpilaste riitumisest. Heegeldatud pluss pitskraega. Kaks kodukootud kaelašalli j. m. naiskäsitöö alalt. Kaasas: mustri- ja lõikeleht, „Väikeste Sõber“.

Kroonika.

Rakvere gaidmaleva aastapäev.

Juba 1928. a. asutati Rakveresse üksik gaidrühm, mis kuni möödunud aastani tegutses skautmaleva juures. Kuna Rakvere on aga linn, kus noorte tegevus igal alal energiliselt läbi lööb ning vanemate inimeste poolt kaasaaitamist leiab, siis kasvab üksikust gaidrühmast eelmisel aastal 17. jaanuaril gaidmalev. Nüüd oma I aastapäeva puhul kogunes gaidpere „skautide kodu“ ruumidesse kokku, samadesse ruumidesse, mis soetas vastasutatud Rakvere skaudisõprade selts.

Külalisi oli aastapäevale tulnud ka naaberorganisatsioonide poolt, nimelt pr. Väher kodutütard — ja hra Ederberg noorkotkaste esindajana. Kohal olid ka gaidmaleva vanemad, skautrühmade vanemad kol. Vanaveski, major Martin, n-sk. Priimann ja skautrühmade juhid.

Aktuse avas gaidmaleva juht egd. Mänd, millele järgnes gaidide hümn. Maleva sekretäri gd. Veide poolt anti külalistele ülevaade tüdrukute tööst eelmiste aastate jooksul, nende

laagrist, mänguõhtuist ja võistlustest, mis on suutnud rakendada noori neid huvitava ja kasuliku vaba aja kasutamisele.

Järgnesid tervitused ja kõned esindajailt. Häameele kutsus esile tervitustelegramm pr. Tõnissonilt (kaitseministri abikaasa), kes oma Rakveresse asumisel gaide igapidi on toetanud.

Huvitavaks kujunes kümme-kon-na gaidi töötuse andmise tseremonii lipu all kaminatule valgusel. Igale gaidile, kes töötuse andis, soovis maleva vanem pr. Juhkam südamlikkude sõnadega õnne. Tänu-tähets pr. Juhkamile, teid tööd hääks gaidluse alal anti gaidide poolt temale korv elavate lilledega. Aktus lõppes noortepere ja vanemate ühis-es gaidringis riigihümniga.

V. L.

N. M. K. Ü. P. O. raamatukogu.

Et oma ideid poiste juures veelgi rohkem läbi viia on N. M. K. Ü. asutanud endale Tallinnas raamatukogu, kust iga poiss, olgu see skaut, hundipoeg või klubiliige, endale lugemismaterjali võib

hankida. Säärase raamatukogu jär-gi tunti ammu vajadust poiste pe-res. Raske on muidugi esialgu soe-tada raamatuid ja seepärast on ka pöördud poiste eneste poole, et iga-üks tooks kodunt mõne raamatu, mida tal endal enam tarvis ei lähe.

Ervin.

Suusategemine hoos.

Talve tulekuga on hakatud ka P. O-s muretsema suusaspordi eest. Korraldatakse kursusi ja loenguid selle spordiala hääde külgede üle ja kuidas suuski valmistada. P. O. töökoda ei jõua koguni kõiki suusa-tegijaid rahuldada, sest ruumi on vähe. Raskusi teeb ka vastava puu saamine. Tallinna lauahoovides lei-dub vähe suusapuid. Siiski on nende hind võrdlemisi odav: 150 s. saab keskmise puu. Omatehtud suusad lähevad maksma umbes 4—5 kr.

Ervin.

Kaubitsemine käib.

Müüa pruugitud valjuhääldaja. Väi-ke ning nägus, hind 10 krooni. Soovi-

jatel teatada selle lehe talitusse mär-gusõna „valjuhääldaja“ all.

Tervete pruugitud eesti postmarki-de eest annan välismaa marke. Pär-nu, Karuselli 45, Tarkpea.

Kooli-portfelle ja ranitsaid ostate soodsalt Tartus, Riia tän. Sulgi sadulsepä'öö's'iu-s'est.

Kilu ja igasugust kalakaupa soovi-tab Jakob Kippasto T'art'u's, Kauba-hoov 22a, v'a's'tu Em'a-jõge.

Koolitarbeid ja raamatuid suure-mas valikus leiata Karl Unger'i juures, Tartus, Parklai plasi-taga.

Kellel on müüa korras soome-sa-an, teatada ühes hinna ja saani vanadusega s. l. t. „soome saan“ all.

Valgas müüb „Õpilastele“ üksik-numbreid J. Meister, „Kul-tuur“.

Karl Haupti sadulsepäari Tar-tus, Kiiini tn. soovib igasugu-seid nahatöid.

Nõudke ja proovige „Ceresi“ „Tervisleiba“; jooge „Me-la'n'g'e“ kohvi ja kandke H. Ves-teri saapaid. Lähemalt kuulutusel.

Ilusa naise saladus

seisab peamiselt selles, milliseid vahendeid tema oma iluraviks tarvitab. Orn, pehme, värske ja ilus näonahk ei ole mitte alati looduse kingitus, vaid enamasti korraliku, asjatundliku hoolitsemise tulemus. Palmi ja oliivõlidel oli juba vanasti iluravi vahendite seas aukoht ja neid tarvitati kui mõjuvamaid. Moodne teadus, meie vabrikute suured kogemused aitasid valmistada nendest õldest ja paljudest teistest ainetest meie eriresepti järele **Palmõli seebi**, mis on saanud kõigi lemmikseebiks. Tema pehme, tihed, kreemisarnane vaht puhastab eeskujulikult naha augekesed ja hoolitseb naha korraliku arenemise eest. Ta soodustab vere korralikku juurevoolu nahakihtisse, mis annab nahale värskeuse, ilusa jume ja sametpehmuse. „Veronika“ Palmõli seep sisaldab aineid, milliseid häda-pärast vajab nahk korralikuks arenemiseks. Ta sisaldab ka aineid, millised kaitsevad nahka meie kareda ilmastiku halbade mõjude eest. Sellepärast tarvitavad kõik „Veronika“ Palmõli seept!

Ostke „Veronika“ Palmõli seept ja veenduge ise selle headuses!

Saku

karastusjookide tööstus

Tartus, Emajõe tän. 10, telef. 37

soovib sidruni soodat, puuvilja jooke ja limonaadi tuntud headuses

Rikkalikult valikus leiata

uiske, suuski, suusatarbeid, spordikelke, soome saane ja igasuguseid mänguasju

E. W. Jürgens

Tartus, Ülikooli tän. 2, telef. 7-88

Parimaid

riidevärve

soovib

K-m. E. Günther

Tartus, Kauba-hoov 26. Telef. 9-52.

Tervete pruugitud

Eesti postmarkide

eest annan välismaa marke. Vastuseks ligi li-sada postmark. Tarkpea. Pärnu, Karusselli 45.

„Õpilastele“

üksiknumbreid müüvad:

Jõgeval, M. Sommer, jaamas.
Aakres, Aug. Luukas.
Elvas, Elva rdt. jaama raamatu-kapp ja J. Tammin.
Sindis, J. Heidemann.
Tapal, Joh. Luuk.
Põltsamaal, Põltsamaa õpetajate kooperatiiv.
Otepääl, O. Hermanson ja M. Saar.
Tõrvas, J. Kattus.
Sangastes, J. Verev.
Jõhvis, Alutaguse õpetajate koo-peratiiv.
Paldes, H. Seidelberg.
Paldes, kaubatarv. ühis. „Iva“.
Palal, Fr. Villemson ja Pala Tarvitajate Ühisus.
Valgas, rmtkpl. „Kultuur“ Joh. Meister.
Rakveres, Leo Rikken, Joh. Treifeldt, jaama raamatukapp.
Võrus, S. Songi ja Fr. Siska.
Viljandis, Siilats ja „Edu“ O. Mikk.
Pärnus, „Pärnu Päevaleht“ ja õpet. kooper. „Liit“.
Türil, A. Rumvoldt.
Samas võetakse ka „Õpilastele“ tellimisi vastu

Juhuse läbi leiutas Einstein relatiivsuse-teooria.

Juhus teeb ka miljonäriks!

Seepärast ärge põlake oma õnne!

Igäüks, kes tellib

Võru Teataja

ühiks aastaks,

võib saada preemiana loteriipileti, millega võib võita 1.000.000 senti.

„VÕRU TEATAJA“ on sisurikkam ja suurima tiraazhiga ajaleht Võrumaal.

Veel pole hilja tellida „VÕRU TEATAJAT“, et saada preemia osaliseks.

Tellimisi võtavad vastu kõik postkontorid.

Noorusmaa almanakid

sisaldavad rohkesti algupäraseid ilukirjanduslikke palasid noorsoole.

Toimetaja: E. O. Liidu esimees ERNST MARTINSON.

Kaastöölisi: J. Parijõgi, J. Jaik, Ed. Nukk, Aug. Malk, J. Kuulberg, O. Martinson j. t. — Eriliseks osaks „Noorte vald“ E. O. Liidu noorsookirjanduse toimkonna väljaanne.

Seni juba ilmunud: I ALMANAK — hind 1 kr.

II — — — 1 kr.

III — — — 1 kr. 50 s.

IV — — — 1 kr. 30 s.

V — — — 1 kr. 30 s.

(Uusi andeid ilmumas.)

LADU: K.-k. ü. „Töökoolis“ V. Roosl-krantsi 3, Tallinnas.

Noored!

Teie hoiate oma tervist, kui tarvitate ainult

„Melange“ kohvi

„MELANGE“ kohvi mõjub värskendavalt ja kosutavalt. Nõudke „Melange“ kohvi igalt poolt

Hästi teeb see, kes kuulutab

„ÕPILASLEHE“

Töösturid ja ärimehed, nõudke teateid kuulutuste tingimuste üle!

Tegev ja vastutav toimetaja: M. Nurmik. Väljaandja: K. k/ü. „Töökool“. Talitusjuht: Verner Kask. E. K. Ü. „Postimehe“ trükk. Tartu, 1933.

